

Мән дә сүлһә сәс верирәм

Баятым бою мән үч бөйүк мұһарибә көрмүшәм: рус-япон мұһарибәси, биринчи вә икинчи дүня мұһарибәләри. Бу дәһшәтлi мұһарибәләрини шаһиди кими анчаг буну дөйә биләрәм ки, мұһарибәләр сүлһ шәрәитиндә яшамаг истәйән бүтүн халг үчүн һәмишә фәлакәт вә мүсибәт кәтирмишдир. Гөчә дүниәнин тарихи дә буну тәсдиг әдир. Тарих сәһифәләрини ал гана буламыш бәлә мұһарибәләр һәмишә мәнсәб дүшкүнләрини мәнәфиңдә хидмәт әтмиш, истисмарчылыг мәгсәди иләзәмш, халгын өзү үчүн ачыг, сәфәләт вә йохсуллаг кәтирмишдир. Мән һеч бир заман биринчи дүня мұһарибәсини төрәтдийи фәлакәтләри ядымдан чыхара билмәрәм. Азғынлашмыш империалистләрини иштаһасы илә башланмыш бу мұһарибәдә миллионларла әһмәткеш тәләф олмуш, әлһәки шикәст әскәрләр бүрүмүш, йүз минләрә анлә башсыз галмышды. Газетләр чөһәләрән күнлә онларла дәһшәтлi хәбәр верирди. Бакы шәһәри мұһарибә мейданында гачмыш гачгынарла долу иди. Онларын фәрәд вә шивәләри инди дә гулагларымда сәсләнвр. Бу вәзийәт һәлә о заман бир чох габагчыл зиялыларын, язычы вә мұәллимләрин үрәк агрысына сәбәб олмуш, онларда мұһарибәләрә гаршы дәрин нифрәт оятмышды. Бир чох гәләм йодашларым кими о заман мән дә мұһарибәләрин төрәтдийи фәлакәтләрә дәир мәтбуатда чыхыш әтдим. Мұһарибә илләриндә чап әтдирдийим «Инсан вә идеаллыг» (1914) вә «Иблисин һүзурунда» (1915) әсәрләримдә мән сәфәләтә сәбәб олан мұһарибәләрә бәсләдийим нифрәти, инсанын йүксәк идеаллары илә мұһарибә арасында бөйүк бир учурум олдугуну кәстәрмишдим.

Дүниәнин төрәггипәрвәр адамлары һәмишә гайлы мұһарибәләрин әлейһинә олмушлар. Мән бурада анчаг бөйүк бир симадан кезәл бир нүмунә кәтирмәклә фикримин сүбүт әтмәк истәйирәм. О да Низаминий «Искәндәрнамә» поэмасында Искәндәрлә азербайчанлы Нұшабәнин гаршылашмасы сәһнәсидир. Искәндәр бир чох әлкәләри фәтһ әтдикдән сонра Азербайчанлы гәрәт әтмәк фикринә дүшүр. Бу мәгсәдлә о, әлчи сифәтилә Азербайчанда һөкмранлыг әдән Нұшабәнин һүзуруна кәдир. Нұшабә әлчинин Искәндәр олдугуну билиб, онун гаршысына емәк үчүн ичиндә дүрр, ягут, гызыл вә зә'л олан дәрә кәсә гойдуруп. Искәндәр Нұшабәнин бу һәрәкәтинә һейрәтини билдирәндә Нұшабә онун чаһанкирлик мәгсәдинә ифшә әдәрәж дөйр:

Файдасыз, ярамаз бәлә даш үчүн,
Бу гәдәр вүрушмаг, чарпышмаг һечүн?

Инди ки, емәйә ярамаз бу даш,
Дүняда онунла учалармы баш?
Дәйәрсиз бир даш ки, олмайыр емәк,
Онунчун бу гәдәр саваш нә кәрәк?

Мән «Искәндәрнамәни» төрчүмә әтдийим заман бу сәтрләри бөйүк бир һәйәчәндә, Низаминийи сүлһпәрвәрлиһинә һагг газандыра-газандыра язмышдым. Бу сәһнә бөйүк Низаминийи ишғалчы мұһарибәләрә бәсләдийи нифрәтин афдын бир ифадәси иди. Бу бөйүк ән'әнә һәмишә олдугу кими, бүкүн дә бизин төрәггипәрвәр адамларымыз төрәфиндән давам әтдириликдәдир.

Бөйүк Вәтән мұһарибәсиндән совет халгы галиб чыхды. Халгларымызын бирлиһи, вәтәнипәрвәрлиһи, совет әлкәсинә мөһәббәти бу гәләбәни тә'мин әтди. Анчаг дүниәнин бир чох халглары кими совет халглары да мұһарибәнин ачыларыны унутмаммышлар. Мән мұһарибәнин иштиракчысы олмасам да, онун айры-айры шәһәр вә кәндләрдә төрәтдийи тәхрибатларын шаһиди олмушам. Мән онларла ямыш, гаралмыш диварлары галмыш сәнаториялар, истираһәт әвләри, мәдәниййәт сарайлары көрмүшәм. Онларла Вәтән урунда икә, үч баласыны итирмиш ата, ана таныһырам. Бир совет вәтәндашы кими бу тәхрибатларын, бир ата кими бу иткиләрин нә демәк олдугуну мән чох яхшы дүярәм.

Совет халгы ярадан, емәк севән бир халгдыр. Мұһарибә исә онун арзу вә мәгсәдләрилә тамам зиддир. Мұһарибә, тәдрис очагларында, мұхтәлиф мүәссисәләрдә охули, чалышан ениетмәләрин, кәңләрин истәкләри әлейһинәдир. Мұһарибә өз баласынын тоһуну, һовәсини көрмәк истәйән ата-аналарын, әмәйинин мәһсулууну көрмәк истәйән фәһләнин, колхозчунун, бир сөзлә бүтүн әһмәткеш инсанларын дүшмәндир. Мұһарибә әлмин, мәдәниййәтин, иңчәсәнәтин дүшмәндир. Одур ки, бүкүн дүниәнин бүтүн халглары кими, совет халгы да Умумдүня Сүлһ Шурасынын Мүрачәтиһә бөйүк бир ирадә, үмид вә әәмлә имза атыр.

Мән әмрүмүн чохуну кечирмишәм. Анчаг гөчә бир язычы кими Вәтәнимин динч вә сәәдәт ичиндә көрмәк истәйирәм. Мән Бөйүк Вәтәнимиздә нәзәрдә тутулан нәһик планларын, түкәнмәз инсан арзуларынын һәятә кечмәси үчүн сүлһ вә әмин-аманлыг истәйирәм. Бувун үчүн дә мән сүлһ төрәфдарым; бунун үчүн дә миллийәтәрән бир кими өз сәсимә Умумдүня Сүлһ Шурасынын Мүрачәтинин имзаланларын сәһнә гошурам.

Абдулла ШАИГ.